

โคลนติดล้อ ตอนความนิยมเป็นเสมียน

ผู้แต่ง: พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงใช้พระนามแฝงว่า: “อศวพาหุ”

รูปแบบ: บทความ

ที่มาของเรื่อง:

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์ เรื่อง โคลนติดล้อซึ่ง มีทั้งหมด 12 ตอน ได้แก่ การเอาอย่างโดยไม่ไตร่ตรอง , การทำตนให้ต่ำต้อย , การบูชาหนังสือจนเกินเหตุ , ความนิยมเป็นเสมียน , ความเห็นผิด , ถือเกียรติยศไม่มีมูล , ความจนไม่จริง , แต่งงานชั่วคราว , ความไม่รับผิดชอบของบิดามารดา , การค้าหญิงสาว , ความหยุ่มหยุิม และหลักฐานไม่มั่นคง

ลงพิมพ์ในหนังสือไทย พ.ศ. 2458 ตอนความนิยมเป็นเสมียนเป็นตอนที่ 4 ลงพิมพ์ในหนังสือสยาม (สยามออบเซอร์เวอร์) ฉบับวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2458

เนื้อเรื่อง:

เสมียนเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับหนังสือ ผู้ที่มีการศึกษานั้นนิยมเป็นเสมียน คือ นิยมเข้ารับราชการ ไม่สนใจกลับไปทำการเกษตรในภูมิลำเนาของตน ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ให้ประเทศได้มาก ทั้งนิยมใช้ชีวิตอยู่ในเมืองบุคคลเหล่านี้เห็นว่า กิจการอย่างอื่นไม่สมเกียรติยศ คนที่ได้รับการศึกษาไม่ควรเสียเวลาไปทำงานให้ที่คนไม่รู้หนังสือก็ทำได้ และเพราะไม่อยากล้มวิชาความรู้ที่ได้เล่าเรียนมา คนจำพวกนี้ยอมทนใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ ทั้งที่เงินเดือนไม่มาก แต่ก็จับจ่ายทรัพย์เพื่อการต่างๆ ได้ เช่น ฝูงผ้าม่วงสี ดูหนัง กินข้าวตามภัตตาคาร บุคคลเหล่านี้ไม่เข้าใจว่าการทำงานอื่นๆ นั้นก็มีเกียรติเท่ากับผู้ที่ทำงาน ด้วยปากกาเหมือนกัน การที่เป็นเช่นนี้ถือเป็นการผิดของเราทั้งหลายด้วย ถ้ายังเห็นว่าการเป็นเสมียนสูงกว่าชานาชาสวนก็จะทะเยอทะยานอยากเป็น ทางกระทรวงทบวงการคัดเลือกเสมียนที่มีมากเกินความจำเป็นออก บุคคลเหล่านี้ก็ไม่อาจเป็นชานาชาได้ ดังนั้นจึงต้องอยู่แต่ในเมือง อายุมากขึ้น โอกาสก็น้อยลง ดังคำกล่าวที่ว่า การทำงานอื่นๆ ก็สามารถทำประโยชน์ได้ดีกว่าการเป็นเสมียน จึงเห็นว่าการทำงานอื่นๆ ก็มีเกียรติยศเหมือนเสมียนเช่นกัน

คุณค่าของเรื่อง:

เป็นตัวอย่างบทความที่ดี

เสนอข้อคิดเกี่ยวกับปัญหาบ้านเมืองในเรื่องค่านิยมที่เป็นอุปสรรคทำให้ประเทศเจริญได้ช้า

ให้แนวคิดว่าอาชีพอื่นก็สามารถทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้

โคลนติดล้อ มีความหมายถึงเครื่องถ่วงรั้งความเจริญของประเทศชาติ ในตอนความนิยมเป็นเสมียน ต้องการสื่อถึงค่านิยมผิดๆเกี่ยวกับเลือกการประกอบอาชีพ

ความนิยมเป็นเสมียน

ความนิยมเป็นเสมียน เนื่องจากการสร้างโรงเรียนให้กับบรรดาชายหญิง เด็กผู้ชายที่จบมาจากโรงเรียนจึงอยากที่จะมีเกียรติยศและได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นเสมียน จึงอดทนสู้ความลำบากเข้าไปทำงานในกรุงเทพไม่ยอมทำงานสวนหรือทำนา แต่พออยู่ทำงานเป็นเสมียนได้ไม่นานก็ต้องถูกปลดออก เพราะบริษัทแต่ละบริษัทก็ต่างต้องการเด็กหนุ่ม ๆ ส่วนคนที่โดนปลดออกก็ต้องไปทำงานเป็นเสมียนที่บริษัทอื่น แต่จะเป็นได้แค่ชั่วคราวเพราะผู้คนเหล่านี้ไม่ยอมกลับไปทำนาหรือทำสวนเพราะเขาคิดว่าคนพวกนั้นคนละชั้นกับเขา